

कथं तोषयंतीत्यत आह खिलमिति सर्वब्रह्मप्रणवः कार्यकारणोभयरूपत्वात् एतद्वैसत्यकामपरंचापरंचब्रह्मयदोकारइति श्रुतेः तत् अखिलं दैवतं सर्वदेवतात्मकं वाच्यवाचकयोरभेदात् ओंकारः सर्वदैवत्यइत्यनुक्रमणिकायां कात्यायनवचनाच्च तच्च ब्रह्मणि ब्रह्मविदिस्थितं अतस्तुष्यतोऽभूतो ब्रह्मविदस्तुमस्य च समस्यर्थेष्वपि ब्रह्मविदितुमेसति देवा विराडवयवभूता आदित्यादयस्तुष्यंति तथा चोक्तं छांदोग्ये प्राणे तुष्यति चक्षुस्तुष्यति चक्षुषितुष्यत्वादित्यस्तुष्यतीत्यादि भुंजानोपि विद्वान्विश्वं तर्पयति किमु तद्यजमान इत्याशयः ॥ २० ॥ किंच न रसांतरं नाभिनंदति दृष्ट्वा न तुष्यति ॥ २१ ॥ ईदृक् प्रज्ञालाभे हेतुमाह धर्मेति धर्माधारा धर्मैकाश्रयाः धर्मसुखाः धर्मेणैव सुखं येषां कृत्स्नं कार्याकार्यव्यवसितं निश्चितं यैः ईदृशा वयं स्मः नः अस्माकं तत्त्वतः स्वरूपा तू बुद्धौ चिदाभासात्मका तू सूत्रात्मक प्राणसंज्ञा तू भूयः बहुतरं विश्वव्यापकत्वात् प्राण एव सर्वापेक्षया भूयान्ततोपि बहुतरः प्राणाद्युत्पत्तिस्थानं भूतात्मा स्तीति प्राज्ञः कर्मभिः शुद्धांतः करण ईक्षते आलोचयति ॥ २२ ॥ तितीर्षवो यत्र गत्वानशोचंति तत् ब्रह्मणः स्थानं सात्विकाः प्राप्नुवंतीति द्वयोः

अखिलं दैवतं सर्वं ब्रह्म ब्रह्मणिसंश्रितं ॥ तुष्यंति तुष्यतो देवास्तु माऽतुमस्य जाजले ॥ २० ॥ यथा सर्वरसैस्तु मोनाभिनंदति किंच न ॥ तथा प्रज्ञानतुमस्य नित्यतुमिः सुखोदया ॥ २१ ॥ धर्माधारा धर्मसुखाः कृत्स्नव्यवसितास्तथा ॥ अस्ति न सत्त्वतो भूय इति प्राज्ञस्त्ववेक्षते ॥ २२ ॥ ज्ञानविज्ञानिनः केचित्परंपारंति तीर्षवः ॥ अतीव पुण्यदं पुण्यं पुण्याभिजनसंहितं ॥ २३ ॥ यत्र गत्वानशोचंति न च्यवंति व्यथंति च ॥ ते तु तद्ब्रह्मणः स्थानं प्राप्नुवंतीह सात्विकाः ॥ २४ ॥ नैव ते स्वर्गमिच्छंति न यजंति यशोधनैः ॥ सतां वर्त्मानुवर्तते यजंते चाविहिंसया ॥ २५ ॥ वनस्पती नोषधीश्च फलं मूलं च ते विदुः ॥ न चैतानृत्विजो लुब्धा याजयंति फलार्थिनः ॥ २६ ॥ स्वमेव चार्थं कुर्वाणा यज्ञं चक्रुः पुनर्द्विजाः ॥ परिनिष्ठितकर्माणः प्रजानुग्रहकाम्यया ॥ २७ ॥ तस्मात्तानृत्विजो लुब्धा याजयंत्यशुभान्नरान् ॥ प्रापयेयुः प्रजाः स्वर्गं स्वधर्माचरणेन वै ॥ इति मेव तत्ते बुद्धिः समा सर्वत्र जाजले ॥ २८ ॥

संबंधः ज्ञानं शास्त्रजं विज्ञानमनुभवस्तद्वतः ॥ २३ ॥ २४ ॥ नैवेति ते तीर्षवः तस्य नाम महद्यश इति श्रुतेर्यशो ब्रह्म धनैर्धनसाध्यैः कर्मभिः सतां वर्त्मयोगमनुवर्तते यजंते चाविहिंसया ॥ २५ ॥ विदुः हविष्ये न एतान् निर्धनान् ऋत्विजो न याजयंति यतः फलार्थिनो धनार्थिनः ॥ २६ ॥ कथं तर्हि ते यज्ञसंपादयंतीत्यत आह स्वमेवेति स्वं आत्मानमेव अर्थं यज्ञोपकरणसामर्थां संकल्पसमकालोत्थां कुर्वाणामानसिकं यज्ञं चक्रुः तथा चोपबृंहितं त्रिताख्यायिकया प्रागेव मंत्रलिङ्गं च त्रितः कूपे वहितो देवान् हवत ऊतय इति ऊतये यज्ञसंतत्यविच्छेदाय परिनिष्ठितं समापितं कर्म यैस्ते तथा भूता अपि लोकानुग्रहार्थं मानसैर्यज्ञैर्यजंते इत्यर्थः ॥ २७ ॥ यस्मादेवं विधानं लुब्धा ऋत्विजो न याजयंति ते च तान्नेच्छंति तस्मात्तान्नेवाशुभान् मोक्षेच्छारहितां स्ते लुब्धा ऋत्विजो याजयंतीत्याह तस्मादिति इतरे तु साधवः स्वधर्माचरणेन परान् उपकुर्वंति न तु धर्मफलं कामयंते समबुद्धित्वादित्याह प्रापयेयुरिति इतीति इति हेतोः सदसद्व्योर्विभिन्नत्वाद्दहंसदृत्तमेवानुसरातीत्यर्थः ॥ २८ ॥